

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, a încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020 și a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 20 septembrie 2019, în cauza penală privind-o pe

Coronciuc Elena Xxxxx, născută la Xxxxx, originară și domiciliată s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.05.2017 – 20.09.2019

2. instanța de apel: 08.11.2019 – 07.07.2020

3. instanța de recurs: 28.09.2020 – 09.02.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 20 septembrie 2019, Coronciuc Elena Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 44, art. 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, la închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

A fost admisă în principiu, acțiunea civilă înaintată în latura despăgubirilor materiale de partea civilă Oprea Andrei, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să hotărască instanța civilă.

A fost admisă parțial acțiunea civilă formulată de partea civilă Oprea Andrei împotriva inculpatei Coronciuc Elena privind încasarea daunelor morale, fiind încasată de la Coronciuc Elena în beneficiul părții civile Oprea Andrei suma în mărime de 85 000 (optzeci și cinci mii,00) lei cu titlu de daune morale.

A fost încasat de la Coronciuc Elena în contul statului suma în mărime de 26 001, 50 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Coronciuc Elena, la data de 11 aprilie 2015, aproximativ în jurul orelor 20.00-24.00, aflându-se în curtea gospodăriei lui Oprea Ion, situată în orașul Xxxxx strada Xxxxx, în

baza relațiilor ostile apărute spontan cu Oprea Ion, intenționat cu scopul de a-l omorî, în urma înțelegerii prealabilă, împreună cu o persoană în privința căreia a fost disjuns dosarul penal, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu o bătă din lemn în regiunea organelor de importanță vitală cap și torace, cauzându-i leziuni corporale ce în ansamblu se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață în rezultatul cărora victima a decedat la fața locului, ulterior, cu scopul de a ascunde urmele infracțiunii, au ars cadavrul pe un rug.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatei, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a o achita pe inculpata Coronciuc Elena, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele:

- instanța de fond adoptând soluția pe cazul dat nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de către partea apărării, s-a expus doar parțial asupra unor solicitări din susținerile verbale ale avocatului în interesele inculpatei, or, în sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării;

- astfel dacă instanța de judecată ar fi examinat și s-ar fi expus asupra tuturor argumentelor invocate de partea apărării, ar fi relevat că, nu s-a dovedit decesul lui Oprea Ion, faptul dat fiind bazat doar pe presupuneri, iar partea acuzării nu a prezentat probe ce ar servi la constatarea vinovăției inculpatei Coronciuc E. de comiterea acestei infracțiuni și, respectiv în atare situație prin ansamblul probelor cercetate de prima instanță, se impune achitarea inculpatei de sub învinuirea înaintată, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- nu s-a ținut cont, că la caz lipsește obiectul material al infracțiunii de omor, or, cadavrul lui Oprea Ion nu a fost depistat, careva probe că el este mort nu s-au prezentat. De asemenea, nu au fost depistate și prezentate careva organe, părți sau rămășițe a corpului lui Oprea Ion, fapt ce ar permite de conchis, că această persoană nu mai poate fi în viață;

- decesul lui Oprea Ion este dovedit prin efectuarea acțiunilor de căutare a acestuia la faza de urmărire penală, că el, a traversat hotarele Republicii Moldova la 11.04.2015, intrând în țară, iar după data de 12.04.2015, Oprea I. a întrerupt orice contact cu părinții și ceilalți membri ai familiei;

- a dat o apreciere eronată circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cadrul cercetării judecătorești și s-a bazat doar pe declarațiile indirecte a unor martori, care sunt combătute de probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, instanța de fond doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, dar nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere

al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- neîntemeiat a constatat că inculpata Coronciuc Elena a comis infracțiunea prevăzută de art. 44, art. 145 alin. (2) lit. a) și i) Cod penal, or, în acest sens nu au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile, potrivit cărora s-ar fi demonstrat săvârșirea infracțiunii de către această persoană;

-a pus la baza sentinței de condamnare probe ce sunt lovite de nulitatea absolută, pe motiv că ele au fost administrate cu încălcări grave de la normele procesual penale, (procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 17.04.2015 acțiune de urmărire penală efectuată până la pornirea procesului penal) în acest sens instanța neîntemeiat și fără de a motiva soluția adoptată, a respins cererea privind constatarea și declararea nulității actelor procedural din dosarul penal nr. 38-1-6038-20052017;

- nu a stabilit care oase au fost transmise expertului pentru efectuarea expertizei biologice, or, conform procesului verbal de percheziție din 28.04.2015 (f.d. 90-91 vol. I) de la fața locului au fost ridicate 2 fragmente carbonizate, de formă neregulată cu dimensiunile 5x1 și 3x3 cm, pe când expertul, conform raportului de expertiză nr. 100 din 15.05.2015 (f.d. 124-125 vol. I), examinează, posibil alte oase, cu dimensiunile de 65x13x6mm și 40x30x17mm;

- nu a ținut cont că, obiectele și substanța ridicată de la fața locului nu au fost împachetate și sigilate, fapt ce se confirmă prin rapoartele de expertiză nr. 346 din 11.05.2015 (f.d. 121-122 vol. I), nr. 347 din 11.05.2015 (f.d. 166-167 vol. I) și 348 din 11.05.2015 (f.d. 168-169 vol. I) în care, la pagina 2 a raportului este menționat că, obiectele de cercetare au fost prezentate expertului nesigilat. Deci, apar dubii rezonabile că obiectele transmise experților pentru cercetare sunt altele decât cele ridicate în cadrul perchezițiilor;

- neîntemeiat a fost respinsă cererea privind dispunerea expertizei criminalistice a scrisului;

- mai invocă partea apărării că, instanța de judecată urma critic să aprecieze declarațiile martorului Cîrlig Vladimir, care susține că, noaptea, aproximativ pe la ora 04:00 când s-a dus la biserică, el, a văzut un rug în ograda lui Oprea, care sunt combătute prin declarațiile marturilor;

- Grosu Tamara care a comunicat că, când a plecat la biserică, a observat în ograda lui Oprea Ion un foc mic, iar aproximativ pe la ora 4:00, când s-a întors de la biserică, focul deja nu mai ardea;

- Opincă S. care a comunicat că, pe la ora 4:30, când s-a întors de la biserică, el a trecut pe lângă gospodăria lui Oprea Ion și nu a văzut nici un rug în ograda acestuia și nu a simțit careva mirosuri;

- declarațiile martorului Cîrlig Vladimir, nu sunt veridice și nu corespund realității;

- instanța de judecată, contrar imperativelor art. 8 Cod de procedură penală (prezumția nevinovăției), neîntemeiat a respins versiunea inculpatei Coronciuc și probele apărării, că Oprea Ion în dimineața zilei de 12 aprilie 2015 a plecat să

caute un mijloc de transport pentru a pleca în ospeție la părinții săi și nu s-a mai întors, fără a fi supuse acestea analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate, punând în sarcina inculpatei de a prezenta careva probe în confirmarea ei.;

- consideră că sunt ilegale și urmează a fi declarate nule următoarele probe: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.04.2015 (f.d. 51-55 vol. I); ordonanțele procurorului, adjunct al procurorului raionului Șoldănești, Ion Mîrza din 19 aprilie 2015 privind atribuirea statutului de ofițer urmărire penală și dispunerea efectuării urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală (f.d. 27, vol. I) și cu privire la efectuarea urmăririi penale de către grupul de ofițeri de urmărire penală (f.d. 28-29, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.04.2015 (f.d. 56-57, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului suplimentar din 21.04.2015 (f.d.58-59, vol. I); tabelul-fotografic anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.04.2015 (f.d. 69-75, vol. I); procesul-verbal de examinarea a obiectului din 21.04.2015 (f.d. 76-81, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 19.04.2015 (f.d. 68-69, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 28.04.2015 (f.d. 90-91, vol. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală 19.04.2015 (f.d. 92, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de succesori din 21.04.2015 (f.d. 2, vol. II);

-la caz, acuzatorul de stat nu a prezentat în instanța de judecată probe pertinente, concludente, administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, ce ar demonstra faptul că, Coronciuc Elena este vinovată de comiterea faptei de care este acuzată.

3.2 Succesorul părții vătămate Oprea Andrei, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei Coronciuc Elena, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoarea pe un termen de 25 ani.

În argumentarea apelului declarat, succesorul părții vătămate a invocat următoarele:

- în ședința de judecată, Coronciuc Elena, s-a eschivat de la răspunderea penală prin declarații false, fără suport probant, poziție ce nu corespunde probelor cercetate;

- inculpata nu a declarat nici o căință, nici un regret la săvârșirea acestei infracțiuni;

- Coronciuc Elena, a comis o infracțiune cu un impact social major, îndreptată împotriva vieții, care este valoarea primordială a societății, primind o pedeapsă de numai 15 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, a fost respins ca inadmisibil apelul succesorului părții vătămate Oprea Andrei și respins ca nefondat apelul avocatului Cojocari Constantin în numele inculpatei Coronciuc Elena, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, deși inculpata Coronciuc Elena nu a recunoscut vina, vinovăția acesteia în comiterea

infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: conținutul declarațiilor succesului părții vătămate Oprea Andrei (105-106 vol. III); declarațiilor martorilor Pantaz Ion (107-109 vol. III); Ghensari Victoria (f.d. 110-111 vol. III); Țvigin Nina (f.d. 114-113 vol. III); Grosu Semion (f.d. 116-117); Grosu Tamara (f.d. 126-127 vol. III); Opinca Serghei (f.d. 128-129 vol. III); Cîrlig Vladimir (f.d. 137-138 vol. III); Fotescu Petru (f.d. 139-140 vol. III); Oprea Zinaida (f.d. 141-142, 178-179 vol. III); Xxxxx(f.d. 184 vol. III); expertului judiciar Jucovscaia Evghenia (f.d.204 vol. III).

Totodată, vinovăția inculpatei Coronciuc Elena de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, este demonstrată prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, și anume: conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din data de 17 aprilie 2015 (f.d.51, vol.I); procesului verbal de percheziție în gospodăria lui Oprea Ion din data de 19 aprilie 2015 (f.d.67- 68, vol.I); procesului verbal de cercetare la fața locului din data de 19 aprilie 2015 (f.d.56-57, vol.I); procesului verbal de recunoaștere a obiectului din data de 19 aprilie 2015 (f.d.62, vol.I); procesului verbal de cercetare la fața locului din data de 21 aprilie 2015 (f.d.58-61, vol.I); procesului verbal de percheziție în gospodăria lui Ion Oprea din data de 28 aprilie 2015 (f.d.90-91, vol.I); procesului verbal de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii din data de 22 aprilie 2015 (f.d.45-46, vol.II); raportului de expertiză medico-legale nr.316 din data de 11 mai 2015 (f.d. 164-165, vol.I); raportului de expertiză medico-legală nr.317 din data de 11 mai 2015 (f.d.162-163 vol.I); raportului de expertiză medico-legală nr.346 din data de 11 mai 2015 (f.d. 121-122, vol.I); raportului de expertiză medico-legală nr.347 din data de 11 mai 2015 (f.d. 166-167, vol.I); raportului de expertiză medico-legală nr.348 din data de 11 mai 2015 (f.d.168-169, vol.I); raportului de expertiză medico-legală nr.100 din data de 15 mai 2015 (f.d. 124126, vol.I); raportului de expertiză medico-legală nr. 86 din data de 15 mai 2015 (f.d.136-138, vol.I); raportului de expertiză medico-legală nr.87 din data de 15 mai 2015 (f.d.139-141, vol.I); raportului de expertiză -legală nr.953 din data de 22 octombrie 2015 (f.d. 142-143, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr.954 din data de 02 iulie 2015 (f.d. 144-161, vol.I); raportului de expertiză genetică nr.2058953 din data de 16 februarie 2017 (f .d. 211 -220, vol.I); raportului de expertiză psihiatrico-legală și constrângere medicală nr.46sn din data de 16 iunie 2016 (f.d.183-186, vol.I); raportului de expertiză judiciară nr.201804X0310 din data de 24 mai 2019 (f.d. 7-13 vol. IV); materialelor comisiei rogatorie formulate autorităților competente ale Federației Ruse (f.d.146-176, vol.III).

Instanța de apel a considerat, că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatei Coronciuc Elena în săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, după semnele omorului unei persoane săvârșit cu premeditare de două sau mai multe persoane.

Instanța de apel a subliniat că, inculpata Coronciuc Elena nu a recunoscut fapta incriminată de către acuzator, iar în cauză nu a fost descoperit cadavrul lui Oprea Ion, astfel situația de fapt urmează a fi constatată din cumul de probe administrate la faza de urmărire penală și cercetate în ședință de judecată.

Astfel, instanța de apel a reținut că, decesul lui Oprea Ion este dovedit prin efectuarea acțiunilor de căutare a acestuia la faza de urmărire penală pe teritoriul țării Republicii Moldova.

Sub aspectul dat este elocvent că, victima Oprea Ion a traversat hotarele Republicii Moldova la data de 11 aprilie 2015, prin PFT Mogileov Podolsk Auto, intrând în țară, iar conform declarațiilor martorilor Fotescu Petru, Pantaz Ion, Cîrlig Vladimir, Grosu Simion se atestă că, victima Oprea Ion a fost văzută ultima dată la data de 11 aprilie 2015, în orașul Șoldănești, or, după data de 12 aprilie 2015, victima Oprea Ion a întrerupt orice contact cu părinții și ceilalți membri ai familiei.

În cadrul judecării cauzei în instanța de fond și de apel s-a constatat, că victima Ion Oprea, după data de 11 aprilie 2015, nu a intrat în contact cu rudele sale apropiate și nici nu s-a interesat de copii minori față de care avea atitudine bună, fapt ce rezultă din însăși declarațiile copiilor acestuia Oprea Zinaida și Oprea Ștefan.

În consecință, faptul că decesul lui Oprea Ion este rezultatul activității infracționale rezultă din întreruperea bruscă și definitivă cu membrii familiei, rude copii în noaptea de 11 spre 12 aprilie 2015.

Se menționează că, locul săvârșirii infracțiunii de omor de către inculpata Coronciuc Elena împreună cu persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă de organul de urmărire penală, este gospodăria victimei Oprea Ion din orașul Xxxxx strada Xxxxx și la momentul respectiv nu exista nici o circumstanță sau indiciu că Oprea Ion se afla în conflict cu alte persoane.

Din declarațiile martorului Pantaz Ion rezultă că la data de 11 aprilie 2015, în sâmbăta paștelui, pe la orele 15.00 împreună cu Oprea Ion au mers la o saună din orașul Șoldănești, unde sau aflat timp de trei ore, apoi s-au întors acasă, circumstanță confirmată și de către martorul Cîrlig Vladimir care a declarat că la data de 11 aprilie 2015 l-a văzut pe Oprea Ion cu Pantaz Ion cu automobilul ultimului, întorcându-se de la saună; când s-a întors de la sfințit pasca a lăsat geanta în casă și a ieșit la fumat în fața casei; ...a văzut lângă sarai în dosul garajului nefinisat un rug mare, lângă rug a văzut-o pe Domnica Oprea și mama ei Coronciuc Elena, care stăteau lângă foc în picioare...; la data de 13 aprilie 2015 era întuneric, s-a pornit prin ogradă ...ajungând în apropierea gospodăriei lui Oprea Ion a auzit cum cineva în gospodăria lui Ion Oprea spăla cu o perie... când s-a aprins lumina, le-a văzut pe Domnica Oprea și mama ei, care spălau un perete a garajului și saraiului din colț unde făcuse focul”.

Din declarațiile martorului Fotescu Petru rezultă că „la data de 11 aprilie 2015, în jurul orelor 16.00 a discutat telefonic cu Oprea Ion, care la moment se afla la domiciliul său”.

În concluzie, instanța de apel a subliniat că, a fost constatat că, Oprea Ion până la data de 11 aprilie 2015, până la orele 16:00, era în viață și în acest timp nu exista nici un indiciu de pericol pentru viața și sănătatea sa.

Versiunea inculpatei Coronciuc Elena în legătură cu dispariția lui Oprea Ion, cu privire la care susținea că, în dimineața zilei de 12 aprilie 2015, victima a plecat să găsească mijloc de transport pentru a pleca în ospeție la părinții săi în satul Șestaci raionul Șoldănești, este lipsită de suport probant.

Din cumulul de probe cercetate în ședință de judecată a instanței de fond și de apel se constată: prin procesul verbal de cercetare la fața locului din data de 17 aprilie 2015, a gospodăriei lui Ion Oprea, s-a depistat pe peretele construcției urme de resturi de lemn ars, iar la ușa în partea de jos s-a depistat o pată de culoare roșie brună, care a fost ridicată de către organul de urmărire penală (f.d.51-55, vol.I), conform procesului verbal de percheziție din data de 19 aprilie 2015 al gospodăriei lui Oprea Ion din orașul Xxxxxi strada Xxxxx, s-a depistat urme, rămășițe de cenușă al unui rug, două sacoșe cu fragmente arse ridicate de la garaj, o lopată cu urme de cenușă, iar pe o porțiune de pe pragul casei s-a depistat o pată de culoare închisă asemănătoare sângelui (f.d.67-75, vol.I), conform procesului verbal de percheziție din data de 28 aprilie 2015 a gospodăriei lui Ion Oprea din orașul Xxxxx strada Xxxxx, s-a depistat și s-a ridicat de la lavoarul amplasat în partea stângă de la intrarea în casă două muștiucuri de țigări „Bond”, la draperia de la intrarea în odaia nr.1 o pată de culoare roșie brună cu dimensiunile 10 x 4 cm, de la partea interioară a pragului ușii dintre coridor și odaie s-a ridicat două așchii din lemn pe care se observă câte o pată de culoare roșie brună, din haznaua veceului s-a ridicat un fragment carbonizat 5x 1 cm și un fragment carbonizat neregulat 3 x 3 cm (f.d.90-91, vol.I).

La caz, conform concluziilor raportului judiciar nr. 316 din data de 11 mai 2015, s-a constatat că în petele și mânjiturile de culoare roșie-cafenie întunecată de pe tamponul de tifon și fragmentul din material izolant a fost depistat sânge de origine umană, conform concluziilor raportului judiciar nr.317 din data de 11 mai 2015, s-a constatat că în petele de culoare roșie cafenie de pe opt fragmente din tencuială au fost depistate sânge de origine umană, conform concluziilor raportului judiciar nr.346 din data de 11 mai 2015, în petele și mânjiturile de culoare roșie cafenie de pe fragmentele de pe draperii a fost depistat sânge de origine umană, conform concluziilor raportului judiciar nr.347 din data de 11 mai 2015 în mânjiturile de culoare cafenie de pe două fragmente din lemn a fost depistat sânge de origine umană.

Concomitent, conform concluziilor rapoartelor judiciare nr.316, 317, 346, 347 din data de 11 mai 2015 se conchide că „sângele depistat ...a provenit de la persoana cu grupa de sânge Oalfa, beta, ce nu exclude provenirea de la Oprea Ion”.

De asemenea, instanța de apel a mai constatat că, organul de urmărire penală a depistat și ridicat din gospodăria victimei Oprea Ion din orașul Șoldănești, două fragmente carbonizate din veceu, care conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr.953 din data de 22 octombrie 2015 „în punga nr.3 au fost depistate obiecte asemănătoare cu cele osoase carbonizate”, iar conform concluziilor raportului de expertiză genetică nr.2058953 din data de 16 februarie 2017 s-a constatat că „proba notată PRB002822 „fragmente carbonizate”: urma notată URM0007436 prezintă țesut osos degradat/ars. Genotiparea acesteia a pus în evidență rezultate nevalorificate; proba notată PRB002823 „fragmente carbonizate”, urma notată URM0007437 prezintă țesut osos degradat/ars. Genotiparea acesteia a pus în evidență un profil genetic parțial al unei persoane de sex masculin”.

În viziunea instanței de apel, este întemeiat a se reține că, versiunea inculpatei Coronciuc Elena precum că, colaboratorii de poliție au impus-o, să indice asupra unui conflict cu victima, nu corespunde adevărului. Urmează a fi remarcat că, inculpata a indicat la unele circumstanțe ce nu erau cunoscute organului de urmărire penală. Astfel, este imposibil ca inculpata Coronciuc Elena să fie impusă să indice la ceea ce nici organul de urmărire penală nu cunoștea.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prin ordonanța Procuraturii raionului Șoldănești din data de 15 mai 2017 a fost dispusă neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal asupra pretinselor fapte de tortură a colaboratorilor de poliție față de bănuita Coronciuc Elena, circumstanță care exclude că bănuita a fost influențată în cadrul urmăririi penale în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală cu aceasta.

Inculpata Coronciuc Elena a procedat la ascunderea urmelor rezultate din activitatea infracțională, din declarațiile martorului Cîrlig Vladimir rezultă că, în noaptea de 11 spre 12 aprilie 2015, inculpata a procedat la spălarea peretelui saraiului, locul unde a fost ars cadavrul lui Ion Oprea, iar prin mijloacele de probe administrate de organul de urmărire penală s-a constatat că, inculpata a ascuns urmele infracțiunii, în scopul eschivării de la răspundere penală.

Explicațiile pe care inculpata Coronciuc Elena le-a dat cu privire la prezența unor urme de sânge depistate la fața locului în locuința lui Ion Oprea și care ar aparține fiului victimei Xxxxx și viza accidentarea ușoară a acestuia, nu coroborează cu probele cercetate în ședință de judecată, astfel ipoteza inculpatei se contrazice prin numărul urmelor și de localizarea acestora.

La fel, în cadrul cercetării judecătorești nu s-a demonstrat că existau relații tensionate între Oprea Ion și alte persoane, astfel instanța constată că nu exista motive rezonabile în a crede că alte persoane ar avea legătură cu dispariția sau suprimarea vieții victimei Oprea Ion.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, poziția inculpatei sunt doar presupuneri ce nu se confirmă în mod rezonabil și nu pot justifica administrarea unor probe suplimentare, inutile pentru soluționare cauzei, în

timp ce ansamblu probatoriu demonstrează legătura dintre dispariția victimei și inculpat.

Or, din cele relevate, se constată vinovăția inculpatei Coronciuc Elena în comiterea infracțiunii de omor a lui Ion Oprea, reținând probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează că victima Ion Oprea a fost privată ilegal de viață prin acțiunile premeditate ale inculpatei cu participația altei persoane, fiind stabilită și legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatei Coronciuc Elena și consecințele survenite decesul Ion Oprea.

Sub aspectul laturii subiective, inculpata Coronciuc Elena a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe de a-l omorî pe Oprea Ion, conform dispozițiilor art. 17 Cod penal, întrucât inculpata a prevăzut rezultatul faptei sale și a urmărit producerea lui prin săvârșirea faptei.

Privitor la motivele și scopul săvârșirii infracțiunii, s-a constatat că motivele săvârșirii infracțiunii au servit relațiile tensionate dintre soții Oprea Ion și Oprea Domnica, fapt ce rezultă din conținutul declarațiilor succesului părții vătămate Oprea Andrei, martorului Fotescu Petru și Pantaz Ion, or, însăși Coronciuc Elena la etapa audierii în calitate de bănuită a confirmat acest fapt, cât și faptul conflictului cu victima Oprea Ion.

Apreciind în ansamblu probele administrate în ședința de judecată a instanței de fond și verificate de instanța de apel, instanța de apel a conchis că, a avut loc fapta de omor a lui Oprea Ion, de către Coronciuc Elena cu complicitatea unei persoane în privința căreia a fost disjuns dosarul penal, fiind dovedită integral vinovăția inculpatei, și acțiunile acesteia, întrunind elementele constitutive ale infracțiunii, se consideră dovedite conform semnelor calificative ale infracțiunilor prevăzute de Codul penal, și în baza acestor norme pentru fapta prejudiciabilă săvârșită, cu vinovăție, inculpata urmează a fi pedepsită.

Referitor la argumentele apărătorului apelant privind nulitatea actelor procedurale, instanța de apel a menționat că, acestea sunt neîntemeiate, or în conformitate cu art.251 alin.(1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluși act. Alin.(2) încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Alin.(3) prevede că nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Alin.(4) - încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când

partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelantului că a fost încălcat dreptul la apărarea lui Coronciuc Elena la etapa înaintării bănuielii acesteia, aceste afirmații poartă un caracter declarativ și nu s-a confirmat prin materialele dosarului.

În speță, argumentele inculpatei Coronciuc Elena, care neagă în totalmente săvârșirea infracțiunii, nu și-au găsit confirmare, urmând a fi apreciate ca declarative și fără suport probant, din care considerente nu pot fi reținute la adoptarea hotărârii.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a concluzionat că, inculpata Coronciuc Elena a înaintat poziția de nerecunoaștere a vinovăției, pentru apărare și în vederea eschivării de la răspundere penală, poziție ce nu corespunde situației de fapt în coraport cu probele cercetate.

Pentru aceste motive, instanța de apel a respins solicitarea părții apărării privind achitarea inculpatei Coronciuc Elena, precum că nu s-a demonstrat existența faptului infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75, Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii ce se califică ca fiind una excepțional de gravă, săvârșită cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante și/sau agravante în privința inculpatei, de asemenea instanța de fond a reținut faptul că, Coronciuc Elena la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu este angajată în câmpul muncii, a crescut cu soțul 6 copii, anterior nu a avut conflicte cu legea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, ce va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel a considerat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei Coronciuc Elena,

pedeapsa aplicată, va duce la conștientizarea de către aceasta a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

Parte civilă Oprea Andrei a solicitat încasarea de la inculpata Coronciuc Elena cheltuieli pentru funerarii în sumă de 42 000 lei, cheltuieli de organizarea masei de pomenire și amenajarea mormântului în sumă de 280 000 lei, cheltuieli de transport în perioada procesului de judecată în sumă de 25 000 lei, ajutor material Zinaida Oprea, mama victimei lui Oprea Ion, în mărime de 5000 lei lunar și 5000 lei lunar pentru creșterea copilului aflat la întreținerea acesteia și prejudiciului moral în mărime de 1000 000 lei.

Partea civilă Oprea Andrei a înaintat cerințele încasării de la inculpată a cheltuielilor pentru funerarii în sumă de 42 000 lei, cheltuieli de organizarea masei de pomenire și amenajarea mormântului în sumă de 280 000 lei, cheltuieli de transport în perioada procesului de judecată în sumă de 25 000 lei, ajutor material Zinaida Oprea, mama victimei lui Oprea Ion, în mărime de 5000 lei lunar și 5000 lei lunar pentru creșterea copilului aflat la întreținerea acesteia.

În acest registru de idei, din cumulul de probe prezentate de partea civilă Oprea Andrei, instanța de apel a constatat că, nu a fost anexat la acțiune civilă probatoriul ce să confirme justificativ cheltuielile solicitate, astfel instanța de judecată a admis, în principiu, acțiunea civilă în partea cuantumului despăgubirilor materiale convenite să hotărască instanța civilă.

Privitor la cerința încasării daunelor morale cauzate prin infracțiune părții civile Oprea Andrei, în sumă de 1 000 000 lei, instanța de judecată a considerat că este întemeiată parțial.

Prin urmare, în rezultatul comiterii omorului lui Ion, de către inculpata Coronciuc Elena, părții civile Oprea Andrei i-a fost cauzate suferințe morale în legătură cu decesul victimei Oprea Ion, care este fratele său.

Ținând cont de circumstanțele și mijloacele comiterii infracțiunilor în privința victimei, consecințelor infracțiunilor, gradul de suferințe suportate urmare a comiterii infracțiunilor, astfel instanța de judecată a considerat că acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral, urmează fi admisă parțial.

La acest capitol, instanța de judecată a considerat justificat, rezonabil și întemeiat că, din contul inculpatei Coronciuc Elena în beneficiul părții civile Oprea Andrei să fie încasată suma în mărime de 85 000 (optzeci și cinci mii,00) lei, cu titlu de prejudiciul moral.

În concluzie, instanța de judecată a conchis că, cuantumul sumelor încasate cu titlu de prejudiciul moral, este în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale ce impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrității corporale și vieții persoanei, având în vedere și exigențele art. 3 din Protocolul 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertarilor Fundamentale.

De asemenea, instanța de apel a menționat că partea acuzării a solicitat încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului cheltuielile de judecată pe prezenta cauză penală, pentru efectuarea expertizei în sumă de 26 001,50 lei.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a hotărât asupra corpurilor delictive: un portmoneu de culoare cafenie (pachet nr.1), un pachet cu fragmente carbonizate (pachet nr.2), un pachet cu fragmente carbonizate (pachet nr.3), un pachet cu cenușă (pachet nr.4), un pachet cu cenușă (pachet nr.5), dispunând a fi menținute la materialele dosarului corpurile delictive și mijloacele materiale de probă anexate la dosarul disjuns nr.2017470077 din gestiunea Procuraturii raionului Șoldănești.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatei, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunând rejudecarea cauzei de către instanța de apel, pe motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În argumentarea cererii de recurs invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, nu a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, nu a verificat probele obținute în procesul urmăririi penale, și în cadrul ședințelor de judecată, sub aspectul pertinentei și concludenței, fiind admisă o eroare privind condamnarea acesteia pentru o faptă pe care inculpata nu a comis-o, deoarece probele administrate și cercetate în instanța de judecată nu dovedesc doar vinovăția acestei persoane;

- instanța de apel neîntemeiat a respins cererile părții apărării, prin care s-a solicitat administrarea de noi probe de către instanța de apel și anume dispunerea efectuării expertizei medico-legale genetice repetate (pe motivul prezentării probelor insuficiente), expertizei biologice suplimentare pentru a determina dacă sângele cercetat putea proveni de la Oprea Ștefan) și expertizei criminalistice a scrisului (existența modificărilor a dimensiunilor fragmentului de os carbonizat ridicat), or, instanța de apel nu a motivat încheierea prin care s-au respins cererile părții apărării, dar făcând trimitere la art. 143 alin. (1) din Codul de procedură penală, a reiterat prevederile din art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a menținut sentința de condamnare a lui Coronciuc Elena, „*presupus vinovata*” de un omor în lipsa existenței unui cadavru și a existenței unei certitudini de deces, constatat prin mijloace tehnico-științifice de Centrul Național de Medicină Legală, ce constituie o problemă ce ar trebui să atragă un semnal de alarma în lumea dreptului din Republica Moldova, astfel concluzia privind vinovăția inculpatei Coronciuc Elena în comiterea infracțiunii incriminate a fost bazată pe presupuneri, în confirmarea căreia instanța a transcris șirul de probe preluate din rechizitoriu, fără a da o analiză completă, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, și fără a se expune asupra circumstanțelor invocate de partea apărării, potrivit cărora unele probe, ce stau la baza sentinței de condamnare sunt lovite de nulitatea absolută,

pe motiv că ele au fost administrate cu încălcări grave de la normele procesual penale;

- în lipsa cadavrului și/sau a unui raport de expertiză medico-legală, o constatare medico-științifică, nu se poate stabili cu certitudine cauza decesului persoanei, dacă ipotetic am admite ca persoana chiar ar fi fost victima unei infracțiuni de omor;

- ca mijloace de probă directe în cazul unui omor pot fi declarațiile martorilor care au văzut cum acuzatul împușcă ăvictima sau când vede că înfige cuțitul în ea într-o zonă vitală (în cazul lui Coronciuc Elena nu există astfel de probe). Chiar dacă ulterior cadavrul dispare, există probe directe și acuzatul poate fi condamnat pe baza de probe certe, deoarece avem o „prezumție a existenței infracțiunii de omor” cu intenție. În cazul dat, nu numai că nu există careva probe, dar organul de urmărire penală și instanța de judecată ilegal au refuzat în asigurarea cercetării sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele ce dovedesc vinovăția bănuțitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc;

- instanța de apel ca și prima instanță, s-au limitat doar la trecerea în revistă și enumerarea probelor menționate de partea apărării, fără de a analiza fiecare probă separat, și a explica din care considerente acestea au fost respinse, or, în opinia instanțelor de judecată este normal ca unele probe, ce stau la baza sentinței de condamnare sunt lovite de nulitatea absolută, pe motiv că ele au fost administrate cu încălcări grave de la normele procesual penale, iar fragmentele de oase, ce se presupun că au fost din corpul lui Oprea Ion, pe parcursul examinării cauzei, cresc în dimensiuni și se înmulțesc,

- se susține că vinovăția inculpatei Coronciuc Elena de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, este demonstrată prin conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din data de 21 aprilie 2015, conform căruia a fost cercetat suplimentar gunoiștea or. Șoldănești, de la o distanță de 1,2 km de oraș și la 2 km de satul Șestaci, prin care s-a depistat și ridicat 19 fragmente dure asemănătoare cu oasele (f.d.58-61, vol.I), care însă conform raportului de expertiză biologică sunt de proveniență animalieră. Nu este clar ce atribuție la stabilirea vinovăției lui Coronciuc E. au oasele de proveniență animalieră;

- neîntemeiat a fost respinsă cererea privind dispunerea expertizei medico-legele genetice repetate (compararea genetică ne fiind efectuată pe motivul prezentării probelor insuficiente), expertizei biologice suplimentare (pentru a determina dacă sîngele cercetat putea proveni de la cet. Oprea Ștefan) și expertizei criminalistice a scrisului (referitor la existența modificărilor a dimensiunilor fragmentului de os carbonizat ridicat);

- instanța neîntemeiat a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 26001, 50 lei, din contul condamnatei, or, conform prevederilor art. art. 227 alin. (1), 229 Cod procedură penală, sumele plătite sunt cheltuieli ce urmează a fi puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort, care

au atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei AND (compararea genetică care nu a fost efectuată din vina reprezentanților organului de urmărire penală pe motivul prezentării probelor insuficiente). Aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, cheltuielile sunt evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii și nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sa.

În drept recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea prezentului recurs, deoarece toate probele au primit o apreciere la justa valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpatului, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de a-l respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Cojocari C. în numele inculpatei, acesta indică la temeiurile pentru recurs prevăzute în pct. 6), 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.*

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că, judecând apelurile declarate, instanța de apel, verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se

argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței de vinovăție a lui Coronciuc E. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului, precum că instanța de apel a dat o apreciere injustă probelor.

De asemenea, instanța de recurs atestă acel fapt că, argumentele invocate de către avocat în recursul declarat practic sânt identice celor invocate în apel, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Mai mult ca atât, Colegiul penal specifică, că judecând apelurile, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, menținând condamnarea inculpatului în baza art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, fiind just evaluate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce.

Prin urmare, dat fiind faptul că avocatul în argumentarea recursului, invocă argumente similare cu cele invocate în apel și care au constituit obiect de discuție în instanța de apel, respectiv cărora le-au fost date evaluări juste și întemeiate corespunzător, Colegiul penal va păstra raționamentele din hotărârile instanțelor de fond ce au avut ca efect recunoașterea vinovăției și condamnarea inculpatei pentru comiterea infracțiunii menționate, statuând în consecință asupra corectitudinii lor.

Cu referire la argumentele recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererile părții apărării, prin care s-a solicitat administrarea de noi probe de către instanța de apel și anume dispunerea efectuării expertizei medico-legale genetice repetate (pe motivul prezentării probelor insuficiente), expertizei biologice suplimentare, pentru a determina dacă sângele cercetat putea proveni de la cet. Oprea Ștefan) și expertizei criminalistice a scrisului (existența modificărilor a dimensiunilor fragmentului de os carbonizat ridicat), deoarece instanța de apel nu a motivat încheierea prin care s-au respins cererile părții apărării, dar facînd trimitere la art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, a reiterat prevederile din art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal îl respinge ca fiind declarativ.

Astfel, instanța de recurs menționează că, solicitarea efectuării unei expertize este dreptul procesual al părților participante la proces. Dispunerea efectuării expertizei judiciare se face de către instanța de judecată, la cererea părților, dacă se constată că, cererea este întemeiată și poate contribui la stabilirea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală. Încheierea instanței de judecată privind numirea expertizei, trebuie să cuprindă întrebările puse în fața expertului și enumerarea circumstanțelor de fapt ce urmează a fi elucidate prin cunoștințele speciale în domeniul tehnicii, științei sau artei de către expert. Nu se exclud cazurile, când instanța de judecată poate respinge demersul privind efectuarea expertizei judiciare prin încheiere motivată.

Așadar, instanța de judecată trebuie să motiveze respingerea demersului, ținând cont de jurisprudența CțEDO, care statuează că, refuzul de a dispune o expertiză nu este, în sine, inechitabil, el trebuie examinat în lumina procedurii în ansamblul său (*Affaire H. împotriva Franței*, 24.10.1989 pct. 61 și 70). Motivarea refuzului trebuie să fie rezonabilă.

La caz, Colegiul penal reține că, prin cererile din 09.01.2020, avocatul Cojocari C. în numele inculpatului a solicitat dispunerea efectuării expertizei medico-legale genetice repetate, pe motivul prezentării probelor insuficiente, expertizei biologice suplimentare pentru a determina dacă sângele cercetat putea proveni de la cet. Oprea Ștefan) și expertizei criminalistice a scrisului (existența modificărilor a dimensiunilor fragmentului de os carbonizat ridicat).

În conformitate cu prevederile art. 148 Cod de procedură penală: (1) *Dacă organul de urmărire penală, procurorul ori instanța de judecată care a dispus efectuarea expertizei judiciare constată că raportul expertului nu este complet și necesită explicații sau completări ori dacă apar întrebări noi referitoare la circumstanțele examinate și, în toate cazurile, răspunsurile nu pot fi obținute prin audierea expertului, se dispune efectuarea unei expertize judiciare suplimentare de către același expert sau de către un alt expert. Aliniatul (2) al aceluiași articol prevede că “Dacă concluziile expertului sînt neclare, contradictorii, neîntemeiate, dacă există îndoieli în privința veridicității lor și dacă aceste deficiențe nu pot fi înlăturate prin audierea expertului sau dacă a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei judiciare, poate fi dispusă efectuarea unei expertize judiciare repetate de către un alt expert sau o altă comisie de experți. Expertul sau experții care au efectuat expertiza judiciară primară sau suplimentară pot asista la efectuarea expertizei judiciare repetate pentru a da explicații pe marginea concluziilor formulate în urma expertizei judiciare primare, însă nu pot participa la efectuarea investigațiilor și la întocmirea concluziilor.”* La fel, alin. (3), al aceluiași articol prevede cazurile în care se dispune expertiza judiciară repetată:

a) *concluziile expertului sînt neclare, contradictorii, neîntemeiate sau există îndoieli în privința veridicității acestora;*

b) *ordonatorul expertizei judiciare sau instanța de judecată a constatat că expertul judiciar nu avea dreptul să o efectueze ori și-a depășit competența;*

c) *a fost încălcată ordinea procesuală de dispunere a expertizei judiciare;*

d) s-au constatat încălcări ale metodelor sau procedurilor de efectuare a expertizei judiciare;

e) concluziile expertului nu au fost corelate cu datele de fapt puse la dispoziția lui;

f) există contradicții esențiale între opiniile experților participanți la efectuarea unei expertize judiciare în comisie.

Astfel, la acest aspect, instanța de recurs reține că, prin încheierea instanței de apel din 11 februarie 2020 (f.d.184-189 v. IV), au fost respinse demersurile avocatului Cojocari C. în numele inculpatei, privind dispunerea efectuării expertizelor menționate, ca nefondate.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, instanța de apel întemeiat a reținut că, în cauza dată au fost efectuate mai multe expertize, ce au elucidat toate circumstanțele faptei comise, astfel referitor la solicitarea efectuării expertizei medico-legale genetice repetate, pe motivul prezentării probelor insuficiente, Colegiul penal reține că, instanța de apel întemeiat a făcut referire că, pe caz a fost întocmit și raportul de expertiză genetică nr.2058953 din data de 16 februarie 2017, conform căruia, s-a stabilit că: *Analiza genetică a probelor de referință recoltate de la numiții Oprea Zinaida Xxxxx(proba notată REF0039918), Oprea Andrei Xxxxx(proba notată REF0039919) și Oprea Xxxxx(probă notată REF0039920, fire de păr căciulă) nu a condus la obținerea unor profele genetice.*

Proba notată PRB002822 - „fragmente carbonizate”: - urma notată URM0007436 prezintă țesut osos degradat lars. Genotiparea acesteia a pus în evidență rezultate nevalorificabile. Aceasta se datorează cantității insuficiente de ADN din probă.

Probă notată PRB002823 - „fragmente carbonizate” - urma notată URM0007437 prezintă țesut osos degradat lars. Genotiparea acesteia a pus în evidență un profil genetic parțial al unei persoane de sex masculin (profil genetic al C.I.N.- ului) prezentat în anexele raportului criminalistic. Întrucât analiza genetică a probelor de referință recoltate de la numiții Oprea Zinaida Xxxxx(probă notată REF0039918), Oprea Andrei Xxxxx(probă notată REF0039919) și Oprea Ion (probă notată REF0039920, fire de păr) nu a condus la obținerea unor profile genetice, nu este posibil compararea acestora cu profilul genetic al C.I.N.- ului.

Proba notată PRB002824- „două muștiucuri de țigării”: - urma notată URM0007438 prezintă fragmente de celule epiteliale. Genotiparea acesteia a pus în evidență un profil genetic al unei persoane necunoscute de sex feminin.

Urma notată URM0007439 prezintă celule epiteliale.

Pofilele genetice notate URM0007437,URM0007438 și IIRM0007439 au fost introduse în S.N.D.G.J. (baza de date CODIS). Interogarea automată a bazei de date CODIS de către personalul desemnat din cadrul S.N.D.G.J, în data de 15.02.2017,privind pofilele genetice notate URM0007437,URM0007438 și URM0007439 a furnizat un rezultat negativ (f.d. 211 -220, vol.I).

Astfel, Colegiul penal atestă că, în concluziile raportului de expertiză genetică menționat, este clar indicat că *probă notată PRB002823 - „fragmente carbonizate” - urma notată URM0007437 prezintă țesut osos degradat lars. Genotiparea acesteia a pus în evidență un profil genetic parțial al unei persoane de sex masculin (*

profil genetic al C.I.N.- ului) prezentat în anexele raportului criminalistic. Întrucât analiza genetică a probelor de referință recoltate de la numiții Oprea Zinaida Xxxxx(probă notată REF0039918), Oprea Andrei Xxxxx(probă notată REF0039919) și Oprea Ion (probă notată REF0039920, fire de păr) nu a condus la obținerea unor profile genetice, nu este posibil compararea acestora cu profilul genetic al C.I.N.- ului, raport ce nu a fost contestat de către partea apărării la etapa respectivă, la fel avocatul, cât și inculpata, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în prima instanță nu au solicitat efectuarea expertizei medico-legale genetice repetate, depunând cerere în acest sens, abia la etapa apelului, fără a indica motivele ce au împiedicat efectuarea expertizei medico-legale genetice repetate, la urmărirea penală sau în prima instanță, contrar prevederilor art. 413 alin. (4) Cod de procedură penală. La fel, în cazul dat, pentru efectuarea expertizei genetice au fost prezentate fire de păr, care posibil au aparținut lui Oprea Ion, însă avocatul în cerere a indicat asigurarea prezentării probelor suficiente, recoltate inclusiv și de la persoana decedată Oprea I., însă nu a indicat cum, după o perioadă de aproape 5 ani de la producerea evenimentelor, urma să prezinte probe recoltate de la decedatul Oprea I., după cum indică în cerere (f.d.154 v. IV).

Mai mult ca atât, cu referire la efectuarea expertizei biologice suplimentare pentru a determina dacă sîngele cercetat putea proveni de la Oprea Ștefan, Colegiul penal stabilește că, instanța de apel just a reținut faptul că, în cauză au fost efectuate și rapoartele de expertiză medico-legală nr.346 din data de 11 mai 2015, de expertiză medico-legală nr.317 din data de 11 mai 2015, de expertiză medico-legale nr.316 din data de 11 mai 2015, de expertiză medico-legală nr.347 din data de 11 mai 2015, de expertiză medico-legală nr.348 din data de 11 mai 2015, rapoarte ce sunt complete, nefiind necesară efectuarea unei expertize suplimentare.

Pe lângă cele menționate, instanța de apel s-a expus argumentat și asupra cererii de numire a expertizei criminalistice a scrisului (existența modificărilor a dimensiunilor fragmentului de os carbonizat ridicat), indicând că partea apărării a înaintat un demers similar în cadrul examinării cauzei în prima instanță, iar prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 13.07.2019, acesta a fost respins. Astfel, apărarea nu a justificat necesitatea efectuării expertizei criminalistice a scrisului, iar aspectul invocat referitor la modificarea dimensiunilor fragmentului de os carbonizat au constituit obiect de cercetare în cadrul efectuării expertizei judiciare complexe, alte circumstanțe noi, nu au fost invocate.

Colegiul atestă că, autorul, în recurs invocă și faptul că, vinovăția inculpatei este bazată pe presupuneri, fiind declarată vinovată de un omor, în lipsa existenței unui cadavru și a existenței unei certitudini de deces, invocând temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Așadar, temeiul pentru recurs indicat de către avocat, în cauza supusă judecării este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul

căroră s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Analizând textele hotărârilor judecătorești atacate, instanța de recurs consideră că, motivele invocate de recurent nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în această cauză.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel judecând apelurile declarate în speța dată, a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și cercetate de instanța de apel, care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate în prezenta cauză, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, atât pe cele obținute în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, atât ale acușării, cât și ale apărării, stabilind aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal.

Alegațiile recurenților precum că, partea acușării nu a prezentat probe suficiente ce ar confirma vinovăția inculpatei, iar cele administrate la caz nu indică la comiterea de către ultima a infracțiunii imputate, Colegiul consideră că nu au nici un suport legal. Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că, vinovăția inculpatei este bazată pe presupuneri, fiind declarată vinovată de un omor, în lipsa existenței unui cadavru și a existenței unei certitudini de deces.

Colegiul penal reține, că în lumina jurisprudenței CțEDO, prezumția de nevinovăție prevăzută în art. 6 parag. 2 este o prezumție relativă, ceea ce înseamnă că ea va putea fi răsturnată oricând prin proba contrară (*J. Pradel, Droit penal compare, Dalloz, Paris, 1995, pag. 274*).

În acest sens, instanța de recurs atestă că faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, inclusiv și de către inculpata Coronciuc E. se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel, care au fost apreciate în cumul conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și anume:

- conținutul procesului verbal de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii din data de 22 aprilie 2015, conform căruia Coronciuc Elena a relatat și a arătat locul în gospodăria lui Oprea Ion, unde a apărut conflictul cu victima Oprea Ion, locul unde se afla victima în momentul când i-a aplicat lovitura cu bățul, locul unde victima a căzut jos, locul unde l-a tras pe Oprea Ion peste foc, direcția în care s-a dus după lemne, locul în curte unde a împrăștiat resturile de foc și platforma de gunoi unde a dus sacul cu cenușă (f.d.45-46, vol.II).

Astfel, instanța de recurs concluzionează că, poziția inculpatei din cadrul ședinței de judecată, de nerecunoaștere a vinei, întemeiat a fost apreciată critic de instanțele de fond, luând ca bază declarațiile lui Coronciuc E. din cadrul verificării la locul comiterii infracțiunii, din care rezultă că, aceasta cunoștea detalii ce nu erau cunoscute organului de urmărire penală, declarații ce sunt în coroborare cu alte probe și care indică la faptul că, Coronciuc E. a comis fapta, din care considerent îi erau cunoscute detaliile infracțiunii. La fel, întemeiat a fost respinsă și versiunea inculpatei, precum că colaboratorii de poliție au impus-o să dea astfel de declarații la urmărirea penală, deoarece nu corespunde adevărului, mai mult ca atât prin ordonanța Procuraturii raionului Șoldănești din 15 mai 2017, privind neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal, asupra pretinselor fapte de tortură a colaboratorilor de poliție față de bănuita Coronciuc Elena, circumstanță ce exclude că bănuita a fost influențată în cadrul urmăririi penale, în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală cu aceasta, iar din înregistrarea video rezultă că, aceasta a dat declarații benevol, fără careva presiune. Pe lângă cele expuse, Colegiul penal reține că, instanțele de fond întemeiat au ajuns la concluzia că, declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către Coronciuc E., au fost făcute mai aproape de comiterea infracțiunii imputate inculpatei, iar evenimentele ce s-au produs au fost mai recente, ceea ce presupune o sinceritate mai vădită în astfel de situații, în raport cu declarațiile date ulterior de către acestea, declarații ce coroborează cu următoarele probe:

- conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din data de 17 aprilie 2015, conform căruia a fost cercetată gospodăria lui Oprea Ion din orașul Xxxxx strada Xxxxx, fiind constatate urme ale infracțiunii - resturi de lemn ars aruncate pe perete, o pată de culoare roșie brună asemănătoare cu sângele în partea stângă în colț al ușii de culoare albă (f.d.51, vol.I);

- conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din data de 19 aprilie 2015, conform căruia a fost cercetat gunoiștea orașului Șoldănești de la o distanță de 1,2 km de oraș și la 2 km de satul Șestaci, prin care s-a depistat și ridicat un portmoneu de piele, de culoare cafenie și două sacoșe din polietilenă de culoare neagră cu inscripția „BMW” (f.d.56-57, vol.I);

- conținutul procesului verbal de recunoaștere a obiectului din data de 19 aprilie 2015, conform căruia Fotescu Petru a recunoscut portmoneul ridicat în cadrul cercetării la fața locului, care a aparținut victimei Oprea Ion (f.d.62, vol.I);

- conținutul procesului verbal de percheziție în gospodăria lui Ion Oprea din data de 28 aprilie 2015, conform căruia au fost ridicate: două mucuri de țigară „BOND”. S-a depistat pe draperia de la intrare în odaia 1, în partea de jos o pată de culoare roșie brună cu demisiunile 10x4 cm, pe partea interioară a pragului ușii dintre coridor și cameră 2 așchii cu o pată de culoare roșie brună, un fragment carbonizat cu demisiunea 5 x 1 cm, un fragment carbonizat cu formă neregulată 3X3 cm, care au fost ridicate (f.d.90-91, vol.I);

- conținutul procesului verbal de percheziție în gospodăria lui Oprea Ion din data de 19 aprilie 2015, conform căruia au fost ridicate rămășițe de cenușă al

unui rug, două sacoșe cu fragmente arse, o porțiune din pragul casei, pe care se observă o pată de culoare închisă, cenușă și urme de fragmente arse, o lopată cu urme de cenușă (f.d.67- 68, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.346 din data de 11 mai 2015 (f.d.121-122 v. I) conform căruia, „sângele lui Ion Oprea se referă la grupa Oalfa, beta-conform informației oferite de extrasul din registrul de stat al populației ÎS. În petele și mânjiturile de culoare roșie- cafenie de fragmentul de draperie (m/ob. 1-4) a fost depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup au fost constatați antigenul „ H” în m/ob. 1,2 și aglutinele „alfa”, „beta”. Așadar conform rezultatelor primite, sângele depistat în petele examinate a provenit de la persoana cu grupa de sânge Oalfa, beta, ce nu exclude provenirea de la Oprea Ion” (f.d. 121-122, vol.I);

- conținutul raportului de expertiză medico-legală nr.317 din data de 11 mai 2015, conform căroră „sângele lui Ion Oprea se referă la grupa Oalfa, beta-conform informației oferite de extrasul din registrul de stat al populației ÎS. În petele de culoare roșie cafenie întunecată de pe 8 fragmente din tencuială (m/ob. 1-8) a fost depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup au fost constatați antigenul „H”. Așa deci conform rezultatelor primite, sângele depistat în petele examinate a provenit de la persoana cu grupa de sânge Oalfa, beta, ce nu exclude provenirea de la Oprea Ion. Pe celelalte 12 fragmente din tencuială pete vizibile asemănătoare cu sângele nu se observă” (f.d.162-163 vol.I);

- conținutul raportului de expertiză medico-legală nr.316 din data de 11 mai 2015, conform căroră sângele lui Ion Oprea se referă la grupa Oalfa, beta, conform informației oferite de extrasul din Registrul de stat al populației. În petele și mânjiturile de culoare roșie-cafenie și cafenie întunecată de pe tamponul de tifon (m/ob. 1) și fragmentul din material izolant (m/ob.2) a fost depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup au fost constatați antigenul „H”. Așa deci conform rezultatelor primite, sângele depistat în petele examinate a provenit de la persoana cu grupa de sânge Oalfa, beta, ce nu exclude provenirea de la Oprea Ion (f.d. 164-165, vol.I);

- conținutul raportului de expertiză medico-legală nr.347 din data de 11 mai 2015, conform căroră sângele lui Ion Oprea se referă la grupa Oalfa, beta-conform informației oferite de extrasul din registrul de stat al populației ÎS. În mânjiturile de culoare roșie- cafenie de pe două fragmente din lemn (m/ob. 1-3) a fost depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup au fost constatați antigenul „H” Deci conform rezultatelor primite, sângele depistat în mânjiturile examinate a provenit de la persoana cu grupa de sânge Oalfa, beta, ce nu exclude provenirea de la Oprea Ion. Pe un fragment din lemn, pete vizibile asemănătoare cu sângele n-au fost depistate (f.d. 166-167, vol.I);

- conținutul raportului de expertiză psihiatrico-legală și constrângere medicală nr.46sn din data de 16 iunie 2016, conform căroră la starea psihică, se constată că, ”pe parcursul dialogului amănunțit povestește despre certe între ea și ginere „a sărit la bătaie la mine, eu l-am împins și am intrat în casă. El a murit dar trupul nimeni nu l-a găsit” (f.d.184 verso v. I), la fel se constată că Coronciuc Elena de careva

maladii psihice cronice nu suferă, dar prezintă diagnosticul „Tulburare organică cu modificări moderate de personalitate, tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, își dădea seama de acțiunile sale și putea conduce cu ele, a avut discernământul păstrat și urmează a fi recunoscută responsabilă” (f.d.183-186, vol.I);

-ordonanță privind dispunerea expertizei medico-legale (genetice ADN) în comparație, prin care s-a dispus și compararea profilului ADN depistat pe osemintele depistate în haznaua viceului gospodăriei situată în or. Xxxxx str. Xxxxx, de pe muștiucurile de țigară, precum și de pe oșămintele depistate în gospodăria în cauză, cu profilul ADN de pe firele de păr de pe căciula ce aparține cet. Oprea Ion, cu profilul ADN colectat de la cet. Oprea Zinaida și Oprea Andrei (f.d.203-204 v. I)

- conținutul raportului de expertiză genetică nr.2058953 din data de 16 februarie 2017, conform cărora: „Analiza genetică a probelor de referință recoltate de la numiții Oprea Zinaida Ion (proba notată REF0039918), Oprea Andrei Xxxxx (proba notată REF0039919) și Oprea Ion (probă notată REF0039920, fire de păr căciulă) nu a condus la obținerea unor profele genetice.

Proba notată PRB002822 - „fragmente carbonizate”: - urma notată URM0007436 prezintă țesut osos degradat /ars. Genotiparea acesteia a pus în evidență rezultate nevalorificabile. Aceasta se datorează cantității insuficiente de ADN din probă.

Probă notată PRB002823 - „fragmente carbonizate” - urma notată URM0007437 prezintă țesut osos degradat /ars. Genotiparea acesteia a pus în evidență un profil genetic parțial al unei persoane de sex masculin (profil genetic al C.I.N.- ului) prezentat în anexele raportului criminalistic. Întrucât analiza genetică a probelor de referință recoltate de la numiții Oprea Zinaida Xxxxx (probă notată REF0039918), Oprea Andrei Ion (probă notată REF0039919) și Oprea Ion (probă notată REF0039920, fire de păr) nu a condus la obținerea unor profile genetice, nu este posibil compararea acestora cu profilul genetic al C.I.N.- ului.

Proba notată PRB002824- „două muștiucuri de țigării”: - urma notată URM0007438 prezintă fragmente de celule epiteliale. Genotiparea acesteia a pus în evidență un profil genetic al unei persoane necunoscute de sex feminin.

Urma notată URM0007439 prezintă celule epiteliale.

Pofilele genetice notate URM0007437,URM0007438 și IIRM0007439 au fost introduse în S.N.D.G.J. (baza de date CODIS). Interogarea automată a bazei de date CODIS de către personalul desemnat din cadrul S.N.D.G.J, în data de 15.02.2017, privind pofilele genetice notate URM0007437,URM0007438 și URM0007439 a furnizat un rezultat negativ (f .d. 211 -220, vol.I);

- procesele-verbale de audiere a martorilor Oprea A. și Fotescu P., care au declarat că, la 20.04.2015, a aflat că Oprea I. a fost omorât și incendiat de către soacra sa Coronciuc E., Ion a povestit că mai înainte soacra sa împreună cu soția ar fi sărit la el la bătaie (f.d.3-4 v. II);

- procesul-verbal de audiere a martorului Cîrlig V. care a declarat că, în seara de 11.04.2015 pe la orele 22-00, l-a telefonat pe Ion să-l întrebe dacă merge la biserică, la Sfințit Pasca, însă i-a răspuns soția lui, Oprea D. și i-a comunicat că

este în stare de ebrietate și doarme și că se va duce la biserică ea, însă el, cât și toată mahalaua susține că, nu au văzut-o la biserică. La orele 05-00 dimineața, când a ajuns acasă, a ieșit să fumeze și a văzut lângă un sarai, în spatele garajului, un rug mare arzând, lângă rug a văzut-o pe Oprea Domnica și mama ei Coronciuc Elena, care stăteau lângă foc în picioare. Mai mulți vecini declarau că, în aer persista în acel moment un miros specific. Pe data de 13 aprilie, a auzit cum cineva în gospodăria lui Oprea I. **spăla cu o perie prin întuneric, când s-a aprins lumina le-a văzut pe Oprea D. și mama sa, spălau un perete a garajului și a saraiului din colț unde făcu-se focul.** (f.d.5-7 v. II, f.d. 137-138 vol. III);

- declarațiile martorului Pantaz I. (f.d.18 v. II), care a relatat că de la Cîrlig V. a aflat că nu știe unde se află Oprea I., dar a văzut că în ograda ultimului de către Oprea D. și mama acesteia au făcut un rug mare și băntuia miros neplăcut în mahala. A înțeles că în familia lui Oprea I. a fost ceartă în acea seară, iar ultimul a fost ars pe rug;

- conținutul raportului de expertiză judiciară nr.201804X0310 din data de 24 mai 2019, conform cărora din literatura de specialitate, după arderea criminală al cadavrului, pot rămânea fragmente de oase carbonizate, dinți, obiecte metalice și altele. Se produce arderea completă, în caz dacă, pe acest focar, ulterior, se mai fac ruguri. Pentru arderea unui kg de cadavru se necesită circa 2 kg de lemne sau 1,5 kg cărbune. În cazul concret, pentru arderea cadavrului cu o greutate de 60-70 kg sunt necesare 120-140 kg de lemne. Arderea unui cadavru în rug cu greutatea de 60-70 kg, poate dura 3,4-3,9 ore. Osul carbonizat nu poate să-și schimbe dimensiunile anatomice, indiferent de timp (f.d. 7-13 vol. IV);

- declarațiile martorului Pantaz I., care a declarat că, despre dispariția lui Ion a aflat de la poliție și tot atunci a vorbit cu Domnica, care i-a confirmat faptul că, nu cunoaște unde se află Ion. La fel, despre acest caz a vorbit cu consăteanul Cîrlig Vladimir, care i-a comunicat despre faptul că, la ora trei de noapte a văzut cum Domnica făcea focul în curte. Atunci, el a informat polițiștii despre aceasta (107-109 vol. III);

- declarațiile martorului Ghensari V., care a declarat că, în anul 2015, în noapte de paște, când se întorcea de la sfîntit pasca a simțit un miros puternic și urât. Tot atunci, a văzut un foc puternic în curtea Domnicăi, dar nu a văzut pe nimeni în ogradă, între orele patru- cinci când se întorcea a văzut focul. A mai concretizat că, mirosul era specific de haine arse și că la biserică nu a văzut pe nimeni din familia Oprea (f.d. 110-111 vol. III);

- conținutul declarațiilor martorului Fotescu Petru care a menționat că, i-a fost comunicat că, Oprea Ion este decedat și i-au arătat un portmoneu ars, care atunci la moment l-a recunoscut că este a lui Ion Oprea. A concretizat că, în ultima perioadă de timp când el locuia împreună cu Oprea Ion, relația dintre Oprea Ion și soția Domnica erau tensionate și se certau, însă nu poate comunica care este motivul. La fel, a concretizat că nu a văzut cadavrul lui Ion Oprea, însă a văzut o înregistrare video în care inculpata Coronciuc Elena a recunoscut fapta și a descris cum a săvârșit-o (f.d. 139-140 vol. III);

- conținutul materialelor comisiei rogatorie formulate autorităților competente ale Federației Ruse, cu informația în privința lui Oprea Ion, a.n.Xxxxx, despre trecerea frontierei Federației Ruse și Republica Belarus, conform căreia se confirmă că la data de 17 ianuarie 2015, ora 17.19.31 a intrat pe teritoriul Federației Ruse, iar la data de 10 aprilie 2015 a ieșit de pe teritoriul Federației Ruse (f.d.146-176, vol.III).

Colegiul penal lărgit reține că, toate aceste probe, ce au fost cercetate și apreciate de instanțele de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și indică direct, inclusiv la Coronciuc E. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal.

Instanța de recurs conchide că, la caz situația de fapt este desprinsă de instanțele de fond din declarațiile Elenei Coronciuc, audiată la faza de urmărire penală, martorilor audiați, concluziile rapoartelor de expertiză efectuate în cauză și din înscrisurile aflate la dosar, ansamblul materialului probatoriu conducând la concluzia că, într-adevăr victima Oprea I. nu mai este în viață, decesul producându-se la data de 11 aprilie 2015, chiar în gospodăria sa, decesul survenind în urma aplicării, inclusiv de către Coronciuc E. mai multor lovituri cu o bătă din lemn, în regiunea organelor de importanță vitală, cap și torace, cauzându-i leziuni corporale ce se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat la fața locului, ulterior cu scopul de a ascunde urmele infracțiunii, a ars cadavrul pe un rug.

Tot, din probele administrate în cauză s-a constatat, că inculpata Coronciuc E. a pus resturile cadavrului într-o sacoșă și le-a dus la platforma pentru colectarea gunoiului din preajma casei, unde în cadrul acțiunii de cercetare s-a depistat și ridicat un portmoneu de piele, care, în cadrul acțiunii de recunoaștere a obiectului din data de 19 aprilie 2015, Fotescu Petru a recunoscut portmoneul ridicat în cadrul cercetării la fața locului, care a aparținut victimei Oprea Ion. La fel, declarațiile inculpatei, date la faza de urmărire penală, precum că a aruncat cenușa și în veceu, sunt în coroborare cu procesul verbal de percheziție, prin care organul de urmărire penală a depistat și ridicat din gospodăria victimei Oprea I., două fragmente carbonizate din veceu, care conform concluziilor raportului de expertiză genetică nr.2058953 din data de 16 februarie 2017, probă notată PRB002823 - „fragmente carbonizate” - urma notată URM0007437 prezintă țesut osos degradat /ars. Genotiparea acesteia a pus în evidență un profil genetic parțial al unei persoane de sex masculin (profil genetic al C.I.N.- ului) prezentat în anexele raportului criminalistic.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanța de apel a dat apreciere eronată circumstanțelor de fapt și de drept, fără a aprecia separat fiecare probă, la fel, neîntemeiat a respins versiunea inculpatei și probele apărării, că Oprea I. în dimineața zilei de 12 aprilie 2015, a plecat să caute un mijloc de transport pentru a pleca în oșpeție la părinți și nu s-a mai întors, Colegiul consideră că în prezenta speță, pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, în ambele instanțe au fost respectate normele de

procedură penală, probele fiind administrate, verificate și apreciate în condițiile legii, întemeiat fiind respinsă versiunea inculpatei ca fiind lipsită de suport probant, la acest aspect instanța de apel expunându-se argumentat în decizie.

Învederând prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, ale martorilor sânt probe egale, nefiind stipulat că, declarațiile inculpaților au prioritate față de cele ale părților vătămate sau martorilor, iar instanța de judecată, ținând cont de egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de părți, în egală măsură, ca ulterior să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Așa cum reiese în mod evident din lucrările dosarului, prima instanță a dat deplină eficiență probelor cercetate, inițial descriindu-le pe toate, ulterior evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce confirmă vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii ce i-a fost imputată prin rechizitoriu. La fel, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit constată că și această instanță a respectat această obligație, apreciind în mod obiectiv atât declarațiile martorilor, cât și ale inculpatei, iar declarațiile martorilor și ale inculpatei depuse la etapa urmăririi penale, și-au găsit confirmarea și prin alte probe cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dâșii au relatat informațiile cunoscute de ei și care întemeiat au permis de a conchide vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, făcând o apreciere obiectivă și corectă a tuturor probelor.

Deși, în prezenta cauză supusă judecării, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatei, fapt incident și în prezenta speță.

Cu referire la critica recurentului, precum că la caz lipsește obiectul material al infracțiunii de omor, deoarece cadavrul lui Oprea I. nu a fost depistat și că toate dubiile urmau a fi interpretate în favoarea inculpatei, Colegiul penal reține, că conform teoriei penale, *obiectul material al infracțiunii de omor intenționat*, îl formează corpul persoanei. Pentru existența obiectului material al infracțiunii în cauză trebuie îndeplinite două condiții: fapta subiectului să se îndrepte contra unui om viu și acesta să nu fie persoana făptuitorului.

Colegiul penal atestă că, cazul omorului în prezenta speță este atipic, urmare a arderii cadavrului pe rug și ascunderii altor urme ale faptei. Însă, cu toate că, în cauză nu a fost descoperit cadavrul victimei, Colegiul penal consideră că, faptul dat, nu poate fi interpretat în sensul că, lipsește obiectul material, deoarece în cauză ansamblul probatoriu converge către legătura dintre dispariția

victimei (prin arderea cadavrului pe rug, după omor) și inculpată, astfel se constată că, fapta subiectului-Coronciuc Elena a fost îndreptată contra unui om viu, și anume asupra corpului persoanei Oprea I., care după omor, cu scopul de a ascunde urmele infracțiunii, cadavrul a fost ars pe rug.

Subsidiar, în ce privește motivul, precum că instanțele de judecată nu au ținut cont că, obiectele și substanța ridicată de la fața locului nu au fost împachetate și sigilate, fapt ce se confirmă prin rapoartele de expertiză, Colegiul penal reține că, prin procesul-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei din 29 aprilie 2015, a fost adus la cunoștință bănuitei Coronciuc E., ordonanțele privind dispunerea expertizelor, la care bănuita a declarat că, nu are careva demersuri pe faptul dispunerii expertizelor, acceptând efectuarea acestora, fapt confirmat prin semnătura acesteia și a avocatului său, astfel instanța de recurs reține că, ultimii nu au înaintat careva pretenții la acel moment, iar o dată ce au acceptate efectuarea expertizelor, au acceptat și faptul că obiectele și substanța ridicată de la fața locului constituie corpuri delictive.

Ce ține de critica, precum că instanțele de judecată nu au verificat minuțios argumentele privitor la nulitatea actelor procedurale. Colegiul penal lărgit conchide, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportând norma dată la argumentele supuse analizei, Colegiul penal lărgit atestă că, din materialele cauzei nu rezultă că, inculpatul sau apărătorul acestuia ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă a urmăririi penale, fiindu-le aduse la cunoștință materialele procesului penal, respectiv nici una dintre părți nu a contestat actele procesuale întocmite. Astfel, invocarea nulității actelor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența CEDO, prin care s-a stabilit că probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Astfel, Curtea în cazul *Schenk c. Elveției* (12 iulie 1988), a precizat că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

Totodată, reieșind din criticele expuse de către avocatul Cojocari C. în numele inculpatei, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel și din considerentul că, neîntemeiat a fost dispusă încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 26001, 50 lei, din contul condamnatei.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

Dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, stipulează că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Instanța de recurs reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmite rapoarte de expertize judiciare, pentru care a fost achitată suma de 26001, 50 lei.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Totodată, art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, această instanță a dispus menținerea sentinței, prin care s-a încasat de la Coronciuc E. în contul statului suma de 26001, 50 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, motivându-și soluția.

Astfel, din conținutul recursului, se atestă că recurentul nu aduce argumente sau circumstanțe ce ar putea răsturna soluția instanței de apel, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatei, or în ședința de judecată nu au fost prezentate probe referitor la situația materială precară a inculpatei, sau aflarea persoanelor la întreținerea acesteia.

În urma celor expuse, Colegiul penal atestă că, expertizele judiciare, au fost ordonate și efectuate în cadrul procesului penal, fiind achitate pentru întocmirea acestora din sumele alocate de stat, astfel, pînă la recunoașterea inculpatei vinovate de comiterea infracțiunii, cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat. Astfel, Colegiul penal reține că, rapoartele de expertiză, fiind efectuate în cadrul cauzei penale în care instanțele de fond au constatat vinovăția lui Coronciuc E. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, instanțele de fond, just la solicitarea procurorului au dispus ca inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, nefiind stabilite careva circumstanțe de eliberare a acestuia

de la plata cheltuielilor judiciare, prevăzute la art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanța de apel a motivat eficient soluția de menținere a sentinței, prin care s-au încasat cheltuielile judiciare din contul inculpatei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit reține că, corect au fost calificate acțiunile inculpatei Coronciuc E. în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal, iar din ansamblu de probe administrate, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii imputate, în acțiunile acesteia fiind prezente elementele infracțiunii incriminate și în cele din urmă temeiurile pentru recurs stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Totodată, instanța de recurs reține, că hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către către avocatul Cojocari C. în numele inculpatei, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatei, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, în cauza penală privind-o pe **Coronciuc Elena Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 25 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor